

Hoàng Vi Kha

Cho Vừa Lòng Nhau

Tôi ôm mớ bút cọ và giấy màu bước vào gian đại sảnh thì Kiệt đã reo lên - Anh Tuấn, Hải vừa design xong mẫu cho "flyer" anh coi thử xem sao ?

Kiệt đưa cho tôi tờ giấy mẫu quảng cáo buổi dạ vũ của trường chúng tôi ! Tôi còn chưa kịp lên tiếng thì Thành đứng cạnh bên đã bủi môi - Man, làm gì như một đồng rừng vậy ! Lung tung quá, không có đẹp mắt tí nào Hải đang ngồi đó nghe vậy liền ngược lên cười đáp:

- Hôm rày có exam man. That's all I can do ! Thành thì vẫn bo bo cái miệng - Mẹ kiếp, giao cho ai design hông giao, giao cho cái thằng không có biết thế nào là thẩm mỹ. Xoay sang Hải, Thành hất hàm: nè, về học thêm một khóa design đi cha ! Kiệt nhú mày, cảm thấy khó chịu trước lời nói của Thành nên xen vào - Thành chỉ có tài nói không à ! Xưa giờ, có khi nào Thành tham gia làm cái gì chưa hả ? Thành có biết là Hải đã phải thức gần như mấy đêm liền để làm cái design đó không ? You không có làm thì đừng có nói - Eh, eh !

Thành lớn giọng cắt ngang lời Khoa:

Tui nói sự thực man. Nhìn coi, có cái design nào dởm bà như cái flyer này không ? Sự thực là sự thực man. Tui không thích thì tui nói à -

Thành nói vậy mà nghe được sao ? Cô thư ký Uyên Thi này giờ ngồi im lặng cũng không chịu nổi phải lên tiếng.

Nhưng Thành vẫn hăng máu - Trời trời, làm gì dữ dội mấy ông, mấy bà ! Tui nói tí mà đã bị hết ông chủ tịch đến bà thư ký la ó rồi - Hay là nhờ Thành về design giúp được không ? Hải vẫn bình tĩnh xen ngang cuộc tranh chấp. Thành nghe thế đã khua tay, lắc đầu quây quấy - Tui không có rảnh man. Ai làm gì thì làm đừng có đụng đến tui - Nói vậy mà nói được ! Uyên Thi lại bực mình lên tiếng. Thành bật cười ha hả - Tui có quyền phê bình mà. Còn nghe không lọt lỗ tai thì ráng chịu. Giận thì cho giận líp. I don t care ! Gương mặt của Kiệt đã tái xanh.

- You don t care thì ở đây không có welcome you ! Ở đây chỉ welcome những người do care thôi - OK man ! Thành ôm cặp đứng dậy rủ rê thêm Đạt:

Eh, đi chơi Bowling hông man. Ở đây mình không được người ta welcome. Tôi xen vào câu nói của Thành - Mọi người ở đây ai cũng welcome Thành cả. Đó là lý do tại sao cuộc họp nào tụi này cũng rủ Thành tới. Nhưng thái độ của Thành mới chính là nguyên do làm cho Thành xa cách mọi người thôi - Rồi, tới ông nữa hả ông Tuấn ?

Thành vỗ vai tôi, nụ cười cợt nhả. Thôi đủ rồi mà. Tui có nói gì đâu, chỉ là nói ra những gì tui nghĩ mà. Đúng là "lời thật thì mất lòng nhau" - "Liệu lời mà nói cho vừa lòng nhau" Uyên Thi cắt ngang:

Thi ngạc nhiên là Thành đọc nhiều sách, lại học giỏi mà đi quên mất một câu ca dao Việt Nam rất gần gũi như vậy ! - Mặc mớ gì tui phải lựa lời chứ ! Có sao tui nói ạch tẹt ra thôi ! Thành vẫn ba gai đến độ

lì lợm. Tôi cũng bắt đầu cảm thấy khó chịu với thái độ của Thành.

- You're crazy ! Thi nhăn nhó lắc đầu ! - Eh, sao nói tui crazy ?

- Thì Thi làm theo lời Thành đó "mắc mớ gì tui phải lựa lời chứ" -

Man, people're sick ! Thành ôm túi đứng dậy bỏ đi một mạch. Tôi lắc đầu chịu thua. đành rằng cái tính bộc trực, cương liệt của Thành là điều tôi hằng mến lâu nay. Nhưng thái độ của Thành khiến cho tôi thất vọng.

- Thôi, bỏ mặc nó đi ! Tụi mình họp tiếp nha ! Tôi lên tiếng đề nghị..

Hải phì cười - Man ! Em sợ thẳng đó luôn. Biết nó quá rồi nên im lặng là hơn.

- Cái flyer của Hải làm anh nghĩ sao ? Kiệt hỏi tôi.

Tôi gật gù - Cần phải sửa lại cho gọn gàng hơn chút.

- Sửa ra sao ?

- OK, vậy tụi mình cùng làm thử nha ! Tôi bày bút cọ lên bàn rồi đưa ra từng ý kiến để họa lại tờ quảng cáo đó cho mọi người đóng góp.

Buổi họp tan, tôi và Thi cùng tản bộ về ký túc xá của mình. Suốt con đường, Thi im lặng không nói gì cả - Thi còn buồn Thành hử ? Tôi gợi chuyện. Thi im lặng một lúc rồi đáp.

- Buồn làm chi anh. Ổng lúc nào cũng nghĩ mình là đúng và có bao giờ chịu nghe em nói gì đâu ! - Tính của Thành là vậy ! Nó bộc trực đến độ không ngại mịch lòng ai cả.

- Nhưng cũng vừa thôi chứ ! Xã hội này, cuộc sống này đâu phải chỉ có mình ổng. ổng sống trong thế giới này với cả tỷ người khác, ổng không care nhưng ít ra cũng care cho một vài ai đó chứ Giọng nói của Thi dường như run rẩy vì nghẹn ngào.

Tôi ôn tồn bảo cùng Thi - Nó có cơn Thi à ! Lựa khi nó vui vẻ, bình tĩnh mà nói với nó - Anh không thấy vậy bất công sao ? Tại sao em phải lựa lúc, lựa lời để nói cho không làm thương tổn tự ái của ổng. Còn ổng thì cứ bô bô nói. Nói không cần nghĩ gì đến tự ái của em. Hề đụng tí thì cứ la lên "tính tui dzị đó, có sao nói dzị" - Nhưng Thi nghĩ xem. Con người Thành cũng tốt lắm. Nó thường tâm sự với anh về Thi. Nó cũng quan tâm cho Thi, nhưng cái miệt.ng nó lại luôn làm mọi người không vui. Mình từ từ nói với nó, anh nghĩ nó sẽ nghe mà - Thôi, em chịu thua ổng rồi. Nhiều lần em khóc mà ổng đâu có biết. Em tự hứa rằng từ nay em sẽ không nói gì tới ổng cả.

- Nghĩa là em "don t care" ?

- Yeah, ổng muốn vậy mà ! Tôi thở dài. Thi tiếp - Hiện giờ ổng chỉ còn chơi với Đạt mà thôi. Em nhìn rõ là ổng muốn mang Đạt ra mà tỏ ý rằng "eh, hông có mấy người chơi, thì tui cũng còn thằng bạn này mà" Nhưng anh cũng biết rồi đó, tính của Đạt xưa nay ít kỷ, và cũng hay châm chọc mọi người, nên có ai chơi với Đạt đâu ! ổng làm vậy thiệt là con nít quá.

- Còn Thi ?

- Em à ! Thôi cho em xin đi. ổng càng lúc càng làm em chán. Sự xa cách này là do ổng tạo ra mà thôi - Hum.....chắc Thi còn chưa hiểu hoàn toàn về Thành ?

Hãy tìm hiểu về nó thêm Thi à Thi cười buồn:

- Vậy ổng có hiểu em không ? ổng có chịu nhẫn nại, ôn hòa tìm hiểu cảm xúc của em không ?

- Anh chỉ hy vọng Thi là người duy nhất có thể giúp cho Thành sửa

đổi. Anh mong lúc này giận thì Thi nói thế, nhưng sau đó Thi sẽ nghĩ lại - Anh không cần thiết phải bênh vực cho Thành. Nếu ông cảm thấy lời khuyên của em làm phiền ông thì ok, fine, Break up thôi - Thi.....

Tôi định nói vài lời thì Thi đã chào từ giả:

- Thôi tới dorm của em rồi ! Chào anh. Thi quệt nhanh dòng nước mắt vừa chảy ra, rồi chạy biến vào căn ký túc xá. Tôi thở dài nhìn đồng hồ. Còn 15 phút nữa Bowling mới đóng cửa. Một ý nghĩ thoáng qua trong đầu giục tôi bước nhanh về sân chơi Bowling, nơi mà tôi tin chắc sẽ tìm ra Thành.

Cách đây vài tuần..... Tôi ngồi vào máy computer, log on, để đọc email.

- Oh god ! Tôi lướt mắt qua những lá email đầy vung trong mail box của mình mà ôm lấy đầu khổ sở, Not again !

Hết

Nguồn: may4phuong.net

Được bạn: mickey đưa lên

vào ngày: 6 tháng 6 năm 2004